

(המשך מעמוד 15)

כי הרוסים לא ינצלו את הפסקת האש ל- טובתם. מטכס פלד בלעג מר למשה דיין: "ואחר- כן כל זה אומר לנו שר-הבטחון שניצחנו במערכה זו."

מ'עוטים

חזרה

למולדת

לצעיר, שירד בלוד ביום השלישי בבו- קר מהמטוס שהגיע בטיסה ישירה מאר- צות-הברית, המתינו שני גברים שתקנים. ברגע שעבר את ביקורת המכס, הצטרפו אליו השניים משני צידי. את היומיים הי- באים בילה הצעיר עצור בתחנת המשטרה. מעטים מאזרחי ישראל נאלצו לעמוד בפני הברירה האכזרית, שניצבה בפני מה- מד יוסף סצ'ק, יליד שפרעם הלומד מאז 1969 באוניברסיטה בארצות-הברית: כאשר עזב את הארץ בדרכו לארצות- הברית, הוזיירוהו שלטונות הביטחון מפו- רשות, כי אם יעז לחזור אי פעם - יוש-

ראשי-מועצה שמיר טכום כליכך פעוט

לך לכלא. היה זה לאחר שבדצמבר 1967 נעצר, היה נתון שנתיים במעצר מינהלי, שוחרר רק לאחר התערבות פרופיסורים באוניברסיטה - והועבר מיד מבית-הכלא לשדה-התעופה.

השר אמר: מותר. למרות האיום ביום הפרידה, החליט מחמד לבוא לארץ לביקור אצל משפחתו בשפרעם. בידו היה כרטיס טיסה הלון ושוב. שר המשטרה אמנם הודיע, בתשובה לשאלתה בכנסת, כי הוא רשאי לחזור ארצה מתי שיחפוץ. "אולם אני חושש ששלטונות הביטחון לא ירשו לי אפילו ביקור קטן בכפרי", כתב מחמד במכתב ההגומל הזה (1770).

כאשר הגיע ללוד, גילה כי חששותיו התאמתו. לאחר יומיים במעצר, שוחרר, נסע לכפרו, שם, מצא צוריתוק לפי תק- נות שעת-חירום.

זכותי להיות בארצי אינה יכולה להיות נושא למיקוח או לפשרות. כתב השבוע מחמד מביתו, לשם הוא מרותק כרגע - עד שיצא שוב ללוד. "אין לשום שלטון, יחיד או קבוצה, זכות לערער על זכותי לחיות במולדתי. השולל ממני זכות זו - שולל מעצמו זכות לחיות בארץ."

ואולם לחיות בארץ, אין פירושו עצם החיים הפיזיים. בתור אזרחי ישראל, זכאי אני לכל זכויות האזרח. ההגבלות שהוטלו עלי, ומעצרה-בית בו אני נתון, מאז בואי, מהווים - בדיוק כמו מעצרי הקודם - הפרה ברורה של זכויות האדם וסתירה גלויה לכל חוקה דמוקראטית.

"אני מותה בחריפות נגד השרירות בה נוקטים השלטונות כלפי בן המיעוטים הערבי. זו - אינה הדרך לשלום."

נס'ציונה

זאת

שחיתות זאת?

יונה לוי (21), תושבת נס'ציונה ור- סטודנטית שנה א' באוניברסיטת תל-אביב, (המשך בעמוד 22)

האשמה שהוטחה, גרמה לזעזוע ב- רחבי הארץ - ארץ הרגילה להאשמות מזעזעות:

"ח"כ שלום כהן ואנשיו הסיתו אותנו למהומות באמצעות פרובוקציות. אנו תובעים הסרת חסינותו, כדי להעמידו לדין."

האשמה הכבדה הושמעה בפומבי, במסיבת עיתונאים שנערכה בירושלים ביום החמישי האחרון. היא הושמעה על-ידי מנהיגי הפנתרים השחורים - ראובן אברג'יל וכוכבי שמש - יום לאחר שהשניים שוחררו מתשעה ימי מעצר, בעקבות המהומות שהתחוללו בהפגנת הפנתרים בירושלים, לפני כשבועיים.

ביום בו שוחררו השניים, הוכנסו ל- מעצר שלושה מנהיגים אחרים של הפנ- תרים - סעדיה מרציאנו, צ'רלי ביטון ואלי אביכור. שלושה אלה לא נעצרו יחד עם חבריהם, אחרי ההפגנה הגו- רלית - כי החליטו להסתתר. בימי מהבואם, עמדו בקשר עם ח"כ כהן, העניקו ראיון לעיתונו. הם העניקו ראיו- נות גם לעיתונאים נוספים - שהתקש- רו איתם באמצעות נתן זהבי, כתב ראי- שי בשבועון "נוער 71" של כהן.

הם גם הציעו, באמצעות כהן, להס- גיר עצמם למשטרה - בתנאים מסויי- מים, אותם דחתה המשטרה. בתגובה, פירסם ח"כ כהן הודעה בה צידד בקבלת תנאים.

במהלך הקשרים בין שלושת הפנתרים המסתתרים והעולם החיצון, בלטו שני שמות, בנוסף לח"כ כהן: נתן זהבי ואבי (הכרמלי) ברדוגו.

ברדוגו, הטוען כבר מזמן כי הוא זה שאירגן את הפנתרים, היה עד לאחר- נה כמשך שנים רבות, סטודנט נחמי, מיושבי קפה טעמון, ומארגן ומפעיל מו- עדוני לילה (בכחוס, בית התה). הוא נתמנה על-ידי שלום כהן למוזכיר סיעתו בכנסת (הסיעה לא הוכרה עדיין על-ידי ועדת הכנסת), ומאז ניתן לראות את דמותו הססגונית באולם המליאה, בתא- היועצים ובמיזנון הח"כים.

זהבי, מיושבי "טעמון" גם הוא, וממקורבי קבוצת "מצפן" - מצידה השמאלי - היה האיש שהפגיש את העיתונאים השונים עם שלושת הפנתרים המסתתרים. טען כתב "ידיעות אחרונות" גבי ברון, אחד מאלה שראיינו את השלושה בעזרת זהבי: "נתן זהבי עצמו סיפר לי שהוא לקח כסף, מאה דולר, מעיתונאית אחת של הטלוויזיה ההולנ- דית, כדי להפגיש אותה עם הפנתרים

אברג'יל

המסתתרים. הוא ביקש כסף גם מצוות הטלוויזיה האמריקאית "נבי.סי", אבל הם לא הסכימו לשלם."

זהבי הכחיש דברים אלה: "לא רק שלא שילמו לי, אמר השבוע, אלא שעוד הוצאתי מכיסי 300 ל"י על הוי- צאות בפגישות האלה. שלחתי מכתב ל"ידיעות" ודרשתי פירסום התנצלות, או שאתבע אותם על הוצאת דיבה."

כך או כך - לא היה ספק בשיתוף- הפעולה בין ח"כ כהן ואנשיו, לבין הפנ- תרים המסתתרים. והנה - יום לאחר

הכנופיה

שמש

שאלת השתתפותו של רוצח פזגאס

טכום נובמבר